

2019 KARÁCSONY 24. évfolyam 84. szám

LÁMPÁS

A HATVANI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

KÉPES BESZÁMOLÓ

Nézz Fel! Keresztény fesztivál témája az Apostoli hitvallás volt.

Királyi tábor lovas csatája.

Bill Drake és csapata adott koncertet.

Szeretetteljes karácsonyi ünneplést kívánunk az Úrban!

A Lámpás szerkesztői csapata

TANÍTÁS

Hogyan jön vissza Jézus?

A Csel 1,11 szerint Jézus úgy jön vissza, ahogyan elment. Ha készült volna egy filmfelvétel elmeneteléről, akkor annak fordított lejátszása adná vissza Jézus második eljöveteleinek a lényegét.

Jézus láthatóan jön vissza. Minden szem meglátja Őt (Mt 24,30). Nem egyedül fog érkezni! Angyali seregek kísérik és mindazok a megigazult szentek, akik már most is vele vannak a mennyben (1Th 3,13). S nem csak egy maroknyi tanítvány lesz majd ott Jeruzsálem mellett, hanem mindazon követői, akik itt a földön élnek eljövetelekor, eléje mennek fogadására (Mt 24,40-41; 1Th 4,17).

Eljöveteleinek pillanata nagyon hangos lesz! Isten fog megszólalni, a főangyal kiált és hangos trombita fog harsogni (1Th 4,16). Ez lesz földünk újvéneke, korszakának kezdete, amikor a kürtzengés – tehát az összegyülekezés ünnepe beteljesedik. Milliók fognak kiáltani örömben, mert várakozásuk végre letelik. A szeretett Úr végre megérkezik.

Jézus megdicsőült emberi testében érkezik meg a földre. Karácsonykor csak egy védtelen kisgyermekként jött el. Most, mint érett férfit láthatja meg minden szem. Első eljövetelekor csak egy csillag jelezte érkezését, most egy hatalmas villámlás ragyogja be az egész eget (Mt 24,27). Nem gyengeségben és alázatban, hanem dicsőségben és méltóságban fog megjelenni.

Eljövetele a világtörténelem legpublikusabb eseménye lesz. Nem kellene hozzá helyszíni tudósítók, mert mindenki tudni fogja: Isten Fia visszaérkezett földünkre. Ez az esemény egyszerre lesz *parúszia* (2Th 2,1: az uralkodó megjelenése), *epifánia* (1Tim 6,14: isteni felragyogás) és *apokalipszis* (1Kor 1,7: a nagy elrejtett isteni titkok leleplezése).

Az Úr immár nem szolgaként jön, hanem a világ uraként. Nem azért, hogy elítéljék, hanem Ő lesz mindenek ítélő bírója. Mindamellett örökre a megölt bárány marad, de mégis mint Júda oroszlánja veszi kézbe saját népének sorsát valamint földünk, illetve az egész univerzum irányítását. Mert király lesz örökké!

Ő valóban eljön. S akkor minden nyelv úrnak fogja Őt vallani. Minden térd kelletlenül vagy önként hódolva, de meg fog hajolni és az dicsőséget ad Jézusnak és Atyjának (Fil 2,10-11).

Gondold át: várod-e Őt? Szereted-e Őt? Próbálgatod-e már a letérdelést előtte?

Dr. Tatai István
lelkipásztor

HÁLAADÁS ÉS BESZÁMOLÓ

Visszatekintés és hálaadás

Az Úr jóvoltából a 2019-es év is békességben telt. Lelkiekben gyarapodott, új testvérekkel bővült gyülekezetünk. Fölemeltük és dicsőítettük az Úr nevét minden hatvani és szórvány istentiszteleten, gyerekórán, egyéb gyülekezeti alkalmakon, táborokban, a keresztyén fesztiválon, a mindennapi életünkben - otthon és a munkahelyünkön is.

Bodáné Csontos Gabriella szeptembertől megkapta kinevezését a beosztott lelkipásztori szolgálatra, ugyanekkor Pádár Zoltán, volt beosztott lelkipásztorunk már az újszászi gyülekezetben szolgál. Szeptembertől Dr. Reineltné Gyuris Erzsébet is bekapcsolódott gyülekezetünkben a hittan tanításába. Az Úr áldása legyen lelkipásztorainkon és hittanárainkon!

Fájó szívvel búcsúztunk Édes Zoltántól, egykori gondnokunktól és Fonyódi Imre presbiterunktól. A Református Szeretetszolgálattal együttműködve egész évben lehetőség nyílt arra, hogy Petrovics Gusztávné a közmunkaprogram keretében munkálkodjon gyülekezetünkben. Köszönetünket fejezzük ki minden szolgálatáért.

Sikerült megvalósítanunk a tervezett missziós és felújítási terveinket. Gyülekezeti házunk és parókiánk szépült és fűtési rendszere teljesen megújult.

Mind ehhez természetesen szükség volt lelkipásztoraink, hittanáraink és gyülekezetünk tagjainak odaadó lelki és fizikai munkájára, melyért ezúton is szeretnénk köszönetet mondani. Külön köszönet illeti azokat a testvéreket, akik rendszeresen imádságban hordozzák gyülekezetünket és szórványainkat.

Megemlíjtük a szórványmunkások, a gyerekmunkások, a kórusban éneklők, a dicsőítésben résztvevők, a takarítók, a kertrendezők, a látogató csoport, a felújításokban szorgoskodók, a Kékkereszt csoportunk, a különböző missziós munkákban tevékenykedők áldozatos munkáját.

Egyházközségünk presbitériuma köszönetét fejezi ki mindazon testvéreknek, akik befizették az egyházfenntartói járulékot, anyagilag támogatták gyülekezetünket, hiszen ennek köszönhetően pénzügyi téren is biztosított Egyházközségünk működése.

Mindezekért hálát adva az Úrnak reménységgel indulunk neki a 2020-as évnek.

Kérjük a kedves Testvéreket, hogy továbbra is viseljék szívükön gyülekezetünket, szórványainkat!

Áldás és békesség!

Tóth László
gondok

Kékkeresztes csendes nap Hatvanban

2019. szeptember 15-én vasárnap kékkeresztes találkozóra érkeztek testvéreink Hatvanba! A református gyülekezet vendégeiként a hatvani csoport meghívására hatvanan jöttek el!

Az Igehirdető Koroknai-Tegez Ferenc lelkész volt, aki az ApCsel 19,8-22 szakasz alapján hirdette az Igét: „Ami rád van bízva, tedd meg!” – szolt a tanítás. Az istentisztelet közben szolgált a kórus és a gyermekcsapat is! Elhangzott egy bizonyágtétel Májér László megtéréséről az ÚR JÉZUS fényében!

Délben a Csajkás -- Recska szakácpáros szürkemarha pörköltjét ettük!

Délután Bo Kyeung és Ye Lin vezetett minket az éneklésben. Meghallgattuk Baróti Balázs hatgyermekes apuka bizonyágtételét. Örömmel tudtuk meg, hogy az egész család az Úr útján jár szeretetben, békességben! Egy kis éneklés után Csepelről Tildára figyelhettünk, aki 39 éve ismerte meg a MKKE- RIM akkori vezetőit!

Történelmi bizonyágtételt követően lelkipásztorunk záró áhítatban a fogadalmaink betartására hívta fel figyelmünket. Imaközösséggel és áldással zárult a program!

Köszönet a sok segítségért, szolgálatért és eljövételért.

Áldás, békesség!

Kollár László
csoportvezető

BIZONYSÁGTÉTELEK

Igaz Istentisztelet

Az Úr kegyelméből nagymamám a 91. születésnapjára készül. A találkozásaink során sokszor előkerülnek a számok: a 66 év házasságban eltöltött idő, a kilenc dédunoka, majd a nehezebb is: az öt év özvegység próbája.

Mindig ámulatba ejt, hogy kis kertje egyszerű virágoktól színes és szorgalmasan gondozott, a nyári konyha pedig sokszor hívogató illatokkal van tele. A vasárnapi kerti asztalkán az unokákat és dédunokákat saját készítésű sütemény várja. Azonban ahogy távolodunk a háztól a nagy kert felé, már látszik, hogy az erő véges: hiányzik a férfikéz.

Az Úr kegyelméből találkozhattam a munkahelyemen egy fiatal biztonsági őrrrel, aki szabadidejében fűnyírással foglalkozik. Néhány hónappal ezelőtt egy reggelen az az érzésem támadt, hogy a táskámban lévő igés kártyákból adjak neki egyet. Elfogadta. Majd később meg is bízhattam, hogy időnként menjen el a mamihoz levágni a kertben lévő nagy fűvet. A biztonsági őri fiú egy szépen karbantartott régi autóval közlekedik, pont olyan, amilyen a nagypapinak volt. Emiatt mindig megkérte a mamit, hogy beállhasson az autóval az udvarra. A nagykapun lévő lakat és lánc alig akart engedelmessé a kérésnek. Ezt is megette az idő.

Úgy éreztem, hogy hamar szimpátia alakult ki a két ember között. A fűnyírások rendszerint úgy alakulnak, hogy maradjon idő egy kis lelki beszélgetésre is. Vagy egy-két apró segítségre, amit a férfiszem meglát, és férfikéz elbír.

A mai reggelen munkába jövet megállított ez a kedves biztonsági őri az ajtóban: „Fel tudnám hívni ma a mamit?” Majd szerényen azt mondta, hogy vitt neki egy új lakatot és csak betette a kapu mögé, mert már későre járt az idő. Meglepődve érdeklődtem, miért is tett olyan nagy kitérőt munkája után, hiszen a mamí a szomszédos városban lakik. A válasz ez volt: „Egyszerű az ok: csak láttam, hogy el van rozsdásodva a lakat, és maminak szüksége van rá.” Megdöbbenem, hogy létezik még ma ilyen? Egy fiatal fiú szívében? Nagyon megköszöntem neki, és szívből hálát adtam érte, majd megkérdeztem, milyen ajándékot adhatnék neki cserébe. A válasz ez volt: „Szeretnék még egy olyan kártyát, amit a múltkor adtál!”

„Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban...” (Jak1,27)

Bucsuné Kuti Marietta

Az Úr megmutatta magát a szükségben

A bölcsődénkben a beszoktatás alatt történt. A gyermekek altatására a második héten kerül sor. Az új kolléganőnk nem tudta megnyugtatni az egyik gyermeket: a fektetés alatt nem akart az ágyon maradni, sírt és ellenkezett. A napközbeni viselkedése után sejtettük, hogy a tapasztaltabb kolléganőknek is nagy kihívás lesz a kislány altatása.

Akkor közöltem a többiekkel, hogy itt mi kevesek vagyunk, Jézus Krisztus szabadítására van szükségünk. Imádkoztunk. Az Úr neve megszabadította a gyermeket, elcsendesedett, 10 perc után elaludt. Döbönt csend következett. Én csak dicsértem Istent és hálát adtam. Sírva köszöntem meg Jézusnak, hogy segített.

Áldott legyen az Úr neve!

Áldás!

Bánkutiné Földi Mónika

„Aki segítségül hívja az Úr nevét...”

Idén november 8-án közös hittanórán együtt voltak a református gyerekek a katolikus osztályukkal. A négy - öt katolikus gyermek magától arról kezdett beszélni, hogy veszélyhelyzetekben alkalmazták egy a tavalyi, hasonlóan közös hittanórán hallottakat.

Tavaly arról hallottak, hogy bármilyen veszélyben kimondhatják és segítségül hívhatják Jézus nevét, mert Ő megszabadítja őket. Legtöbbször feljűk futó, szabadon eresztett félelmetes kutyákat említettek, mint veszélyhelyzetet. De volt, aki olyan verekedésről beszélt, ahol őt támadták meg az iskolában. Mindannyian elmondták, hogy amikor kimondták az Úr nevét, a kutyák megfordultak és elfutottak, a verekedés pedig abbamaradt.

Hálás vagyok az Úrnak, hogy egy adott pillanatban megengedte látnom az életükben az élő Ige hatását. Valóban megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét (Jóel 3,5).

Egyedül Ővé a dicsőség!

Bodáné Csontos Gabriella

„Nagy erő van Jézusnak nevében...!”

Az egyik este a fenti dalt énekeltük az ideai vajtai táborban, amikor az Úr annyira megerősítette a hitemet, hogy teljes bizonyossággal hittem: ha ott és akkor valaki hittel könyörög a már hónapok óta fájó térdemért, akkor az egészen biztos meggyógyul. Hittem, hogy Jézus nevében olyan erő van, amely meg tud gyógyítani! Nemsokára lehetőség is nyílt arra, hogy imát kérjek a fájós térdemért, amely ott, abban a pillanatban meggyógyult! Ez a csütörtök esti alkalom után történt, de én sajnos akkor ott nem tettem bizonyosságot az Úr csodálatos gyógyításáról.

Csak a szombati istentiszteleten újságoltam el a testvéreknek, hogyan gyógyított meg az Úr: miként is végezte el azt, amit az orvosok hónapok alatt nem tudtak, és már ott tartottunk, hogy műtétet helyeztek kilátásba!

Ezért most álljon itt ez az írás bizonyítékként, amelyben így négy hónap távlatából is kijelenthetem, hogy ott akkor az Úrnak egy csodálatos gyógyítását élhettem át, és meg vagyok győződve arról, hogy kellő hittel ma is mindennaposak lehetnének az Úr Jézus nevében bekövetkező gyógyulások!

Ezért kérem az Urat, hogy erősítse a hitünket, hogy mindezt átélhessük! Ámen!

Kátai Zoltán

Hit által van a gyógyulás

Azzal, hogy az Úr meggyógyította a térdem, hiszem, hogy további terve is volt: hitemet is növelni akarta, hogy bátrabban imádkozzam betegekért. Az egyik ilyen esetet szeretném most veletek megosztani:

Az egyik kedves ismerősöm azzal keresett meg, hogy fáj a válla: gyakorlatilag nem tudott már egyedül felöltözni. Miután bizonyítást tettem arról, hogy az Úr miként gyógyította meg a térdem, és neki van hatalma az ő vállát is meggyógyítani. Megkérdeztem, imádkozhatok-e a válláért? Igent mondott, mire én elmondtam neki, hogy bármi is fog történni, az mind Jézus nevében történik. Jézusnak van hatalma arra, hogy meggyógyítsa a vállát.

Miután imádkoztam, kértem, hogy próbálja meg felemelni a karját, amit előtte mozdítani is alig tudott. Ahogy emelte a kezét, öröm volt nézni az arcát, amelyen egyre szélesebb mosoly jelent meg. A végén könnyezve állapította meg: „Zoli, ez működik! Lehet, hogy ezután egyedül tudok majd öltözni...!” Nagyon nagy volt az öröm, és együtt adtunk hálát azért, hogy az Úr csodát tett!

Másnap reggel SMS-ben érdeklődtem, hogy van a válla. A válasz sajnos lehangoló volt: „Köszönöm érdeklődésedet! A fájdalom továbbra is gyötör. Járok masszórhöz, ami talán segít.”

Az Úr egy ígét helyezett a szívemre, amit el is küldtem neki:

„Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj! Minden utadon gondold rá, és Ő egyengetni fogja ösvényeidet. Ne tartsd bölcsnek önmagadat, féld az Urat és kerülj a rosszat! Gyógyulás lesz ez a testednek és felüdülés csontjaidnak” (Péld 3,5-8).

Az Úr nagyon pontos diagnózist állított fel ezzel az ígérel. Amikor másnap találkoztam vele és megkérdeztem, mi történt azok után, hogy egyértelműen megtapasztalta Jézus gyógyító erejét, ő csak ennyit mondott: „Zoli, én nem hiszek. Egész életemben a saját erőmben és az eszemben bíztam és bízek.”

A beszélgetés során világossá vált számomra, hogy a hit egy nagy ajándék, amit nem mindenki tud elfogadni. Pedig ez az egyik eszköze annak, hogy a gyógyulás a miénk legyen.

Kátai Zoltán

Uram, ön egészséges!

Férjem gyógyulásának történetét szeretném megosztani. Októberben rettenetes gyomorfájdalmak jöttek elő nála. Enni és a fájdalomtól éjszaka aludni, ebben az időszakban szinte egyáltalán nem tudott. Dolgozni sem ment, pedig ez nála igen nagy szó. A gyógyszertárban vény nélkül kapható összes „csodaszert” kipróbálta már, mégsem javult az állapota.

Már majd egy hete tartott az elviselhetetlen fájdalom, amikor ő is belátta, muszáj orvoshoz mennie. Egy gasztroenterológushoz vezetett utunk. A vizsgálat 40 percig tartott, én a folyosón végig imádkoztam érte és a vizsgálat eredményéért. Kértem az Urat, hogy vigyázzon rá, óvja meg az egészségét, és mentse meg minden komolyabb betegségtől.

Mikor kijött a rendelőből, már láttam az arcán, hogy az Úr meghallgatott. Mosolygó arccal idézte az orvos szavait: „Kátai úr, ön egészséges!”

A fájdalom innentől fogva napról napra alábbhagyott. Mérheterlen hála van a szívemben, hogy imádságom meghallgatásra talált.

Áldom az Úr nevét!

Kátainé Szín Veronika

Az Úr egy kis gyermek életében is jelen van

Nagy öröm volt ismét találkozni a hittanosokkal, mert az úszás miatt sokszor elmaradt a foglalkozás. Beszélgetni kezdtünk. Megszólalt Horváth Lili, hogy nagyon hálás. Megkérdeztem, miért.

Ezt válaszolta: Hát dolgozatot írtunk. Volt egy kérdés, amire nem tudtam válaszolni, kétségbe estem és imádkoztam. Pont akkor az egyik fiú kérdezett valamit a tanártól, amiben pont benne volt az a szó, ami a válasz volt. Utána hálát adtam Istennek.

Megkérdeztem Deszk Szaffit is: neked is segített az Úr valamikor?

Ő is ezt válaszolta: Igen. Eszméletlenül fájt a lábam tánc közben és imádkoztam. Kértem az Urat, hogy segítsen nekem. Míg vártam a soromra, eltűnt a fájdalom, és tudtam táncolni. Ebben segített meg az Úr. Nagyon hálás vagyok!

Ezeknek a kis biznyságtételeknek nagyon megörültem, mert ezek a gyerekek is figyelnek az Úrra, és imádkoznak.

Jang Bo Kyeung

SZÓRVÁNYAINK ÜZENETE

"Kérjétek és adatik néktek ..."

A Szentlélek indíttatására február végén a jobbágyi szórvány-gyülekezetünk imaláncot folytatott. Van olyan testvérnőnk, aki nem szakította meg az imaláncot, és év végéig szeretné gyülekezetünk megújulása érdekében ezt végezni. Isten áldja meg őt ebben az elhatározásában!

Isten meghallgatta imáinkat, és ebben az évben több neves, szép alkalmunk is volt. Az első május 11-én: ezen a napon csendes délutánt tartottunk Jobbágyiban. Sokan egybegyűltünk Hatvanból és szórványaiból, valamint a falunkból is. Érezhetően jelen volt a Szentlélek. Imával kezdődött az alkalom, majd dicsőítés volt. Lelkipásztornak egy rövid tanításban elmagyarázta, mit jelent az Úr Jézus Krisztus neve, s hogy mit is jelent úrrá tenni Megváltónkat. A csendes délután szeretetvendégséggel zárult. Sokat beszélgettünk, mindenki jól érezte magát.

A második alkalomért is hálásak vagyunk Kim Sun Taik missziós lelkipásztornak és feleségének, Bo Kyeungnak, ugyanis ők szervezték meg július 8-10 között a jobbágyi gyermektábort. Vendégeink Frankfurtban élő koreai testvérek voltak. Már az első nap a csapat egy része gitározva és énekelve elindult a falu utcáin hívogatni.

Az alkalmat Tatai Zoltán presbiterünk imával nyitotta meg. Az első nap 13 gyerek volt, a második nap 20, a harmadik napon pedig már harmincnál is többen jöttek el. A gyerekek sok éneket tanultak Jézusról. Mind a három nap naponta többször is hallottuk és mondtuk magyarul és angolul ezt a

mondatot: Szeretlek Jézus. Tanítások is voltak, pl. igehirdetés a tékozló fiúról. Biznyságtételek hangoztak el a koreai fiataloktól. Sokat imádkoztunk együtt a szórványunk ébredéséért, hogy fiatalodjon gyülekezetünk és létszámában növekedjünk. Könyörögtünk a falunkért, az ifjúságért és egész magyar nemzetünkért. A gyerekek sokat énekeltek és táncoltak. Voltak versenyek, futball, pingpong és kézműves-foglalkozás is. A koreai testvérekből sugárzott az igazi szeretet. A harmadik nap, a gyermekfoglalkozás után közös ebéd volt, este pedig a felnőtteknek szólt az evangelizáció.

Örömünkre sokan jöttek a faluból is. A gyerekek együtt táncoltak a koreai testvérekkel, amit három napon keresztül tanultak tőlük. A koreai lelkipásztor a szeretetről prédikált. Megdöbbenve hallgattuk, hogy misszióban szolgált iszlám országban, és volt, amikor életveszélybe is került, de az Úr megmentette őt.

Elmesélte, hogy az egyik lelkipásztornak megölték az egyetlen fiát, és amikor meghozták a fia gyilkosára a halálos ítéletet, az apa felmentését kérte, sőt fiává fogadta a gyilkost, akiből idővel, megtérése után, lelkipásztor lett. Ez után pantomim előadás következett. A pantomimban élethűen előadták a veszélyeket, amelyeknek a fiatalok ki vannak téve. Aztán együtt énekeltek a koreai testvérekkel. Majd szeretetvendégség volt, és nagyon nehezen búcsúztunk el tőlük. Szeretettel gondolunk vissza erre a három csodálatos napra. Hálásak vagyunk Istennek, hogy lehetővé tette számunkra a találkozást a koreai testvérekkel, sokat tanulhattunk tőlük: főképpen alázatot és szeretetet.

Az utolsó alkalom egy különleges istentiszteletnek ígérkezett, ugyanis fél háromtól három óráig imaközösséget tartottunk. Három órától ígért Kim Sun Taik tiszteletes úr. Majd Ye Lin orgonakíséretével és Bo Kyeung vezetésével együtt dicsőítettük az Urat. Ezt követően vetítés volt az Immánuel kórus első fellépéséről Jobbágyiban. Újra felelevenedett bennem az a csodálatos érzés a gyógyulásokban, amit akkor éltem át, és biznyságot is tettem a gyülekezet előtt. Annak ellenére, hogy kevesen voltunk helyiek, nagyon jól éreztük magunkat. Végül szeretetvendégséggel zárult az alkalom.

Az Úr mindhárom alkalomra kiárasztotta Szentlelkét: „zörgettünk és megnyitott”. Hála és dicsőség a mindenható Istennek!

Cséke Nelli
Jobbágyi

A nyugtalanító Szentlélek

Jobbágyi település számunkra különleges helyé vált az évek alatt. A gyermekmunka a kis templom létrejöttével kezdődött el. Sokáig szombat délutánonként jártam a férjemmel együtt szolgálni, majd az iskolában folytattam két évig. A gyerekekkel nagyon jó volt a kapcsolat, szerettük egymást.

Az idő elszaladt, a gyerekek elballagtak. Kicsit sajnáltam, mert nagyon jó kis csapat volt, és már nem lesznek ott az iskolában, ritkábban fogunk találkozni. Többször is hívogattam őket istentiszteletre, de nem tudtak eljönni, mert néhányuk messzebbre ment el középiskolába, vasárnap délután meg vissza kellett utazni a kollégiumba. Sokáig nem láthattuk egymást, de közben szerencsés változás történt: a gyerekek átjöttek a hatvani középiskolába. Ennek nagyon örültem, néha találkoztam velük Hatvanban, köszöntünk egymásnak, ölegettük egymást.

Nyáron itt voltak a koreaiak Németországból, akik lendületet adtak nekünk. A háromnapos gyerekfoglalkozás öröm- és szeretetteljes volt. A gyerekek együtt énekeltek, táncoltak, játszottak, és együtt tanultak az Igéből, imádkoztak. A nagyok is eljöttek, akik elballagtak, ennek külön is örültem. Ekkor kaptam egy indítást a szívemben, hogy jó lenne folytatni valamiképpen az alkalmakat. „Az Úr Lelke nyugtalanítani kezdte őt!” (Bir 13,25) Tényleg az Úr Lelke nyugtalanította a szívemet. Egy idő után megint egy Ige szólt hozzám Jabéc imádságából: „kiszélesítenéd határomat!” (1Krn 4,19

Imádkoztam ezzel az Igével, hogy az Úr akarata legyen meg. Nem akartam magamtól kezdeményezni, ezért azt mondtam az Úrnak, hogy ha az Úr akarata ez, akkor a férjem szívében szóljon! Hála az Úrnak, az Úr indította a férjem szívét is, ő mondta, hogy jó lenne, ha ott is lenne valami alkalom a gyerekek számára.

Ez volt az első imameghallgatás. Megbeszéltük, hogy legyen. Mivel a gyerekek részt vesznek az iskolai hittanoktatásban, arra jutottunk, hogy inkább fiataloknak szóljon az alkalom, mert nekik nincs hittanórájuk, nem kapnak lelki eledelt.

Lelkipásztorunk is egyet értett velünk, jó ötletnek tartotta. Nagyszerű lenne, ha az istentisztelet előtt összejönénk énekelni és beszélgetni, majd aztán tovább maradnának a gyerekek Igét hallgatni.

Örömmel és izgalommal vártam az első alkalmat, folyamatosan imádkoztam érte, a női imaórán is együtt könyörögtünk. Néha volt bennem kételkedés, hogy tényleg jönni fognak-e. De igyekeztem, többször is szóltam, írtam nekik, jöjjenek. Hála az Úrnak, az első alkalmon mind az öten eljöttek, együtt örültünk a találkozásnak.

Hála az Úrnak, hogy meghallgatta az imáinkat. Továbbra is az Úrban bízom, szólítsa meg őket, hogy teljes szívvel Jézus követői legyenek!

Jang Bo Kyeung

HIVOGATÓ

Ünnepi alkalmaink rendje

December 21-én szombaton 16:00-kor

templomunkban

Családi-szórvány karácsonyt tartunk.

Autóbusz indul:

Bátonyterenyéről 14:30-kor, majd megáll

Taron 14:40-kor,

Pásztón 14:45-kor,

Jobbágyinál 15:00-kor.

A szórványokban a szokott rend szerint lesznek az ünnepi istentiszteletek:

Taron 1-én 16:30-kor;

Petőfibányán 15-én 15:00-kor;

Ecséden 18-án 15:00-kor;

Pásztón 22-én 15:00-kor;

Apcon 22-én 16:30-kor;

Heréden 25-én 8:30-kor;

Bátonyterenyén 25-én 10:00-kor;

Jobbágyiban 25-én 15:00-kor;

Szirákon 26-án 10:00-kor;

Hatvani ünnepi istentiszteleteink:

24-én Szentestén este 6-kor;

Karácsony mindkét napján 10-kor;

31-én Óév este 6-kor

Újév napján 10-kor

Felelős szerkesztő: Dr. Tatai István
Tördelő-technikai szerkesztő: Petrovics Gusztáv
Nyelvi korrektor: Kővári Éva

Munkatársak: Bo Kyeung, Fonyódi Irméné,
Kuti Marietta, Nagy Zsuzsanna,
Tóth László

Kiadó: Hatvani Református Egyházközség
Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Telefon: 37/342-327
A Hatvani Református Egyházközség számlaszáma: 11705008-20381477
A LÁMPÁS honlapunkon is olvasható: hatvanref.hu
A cikkeket a hatvan@reformatus.hu címre várjuk

